

media/dnipro/178120-u-muzicnomu-koledzi-na-dnipropetrovsini-vidkrili-memorialnu-dosku-kompozitoru-miroslavu-skoriku/> [дата звернення: 07.04.2024].

9. Скорик. Post Scriptum, 2021, [online]. Режим доступу: <<https://dnipro.karabas.com/ua/skorik-musorgskij-2>> [дата звернення: 13.04.2024].

ГАННА ХАНАНАЄВА

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-9839-9731>

викладач-методист вищої категорії КЗ «КФМК ім. М. Скорика «ДОР»

СЕРГІЙ ХАНАНАЄВ

ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0003-1353-0310>

кандидат мистецтвознавства,

доцент, завідувач відділення «КФМК ім. М. Скорика «ДОР»

(Кам'янськ, Україна)

©Хананаєва Г., 2024.

©Хананаєв С., 2024.

СТВОРЕННЯ МУЗИЧНО-ТЕАТРАЛЬНИХ ПРОЄКТІВ ЯК РЕАЛІЗАЦІЯ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ

У сучасних динамічних умовах існування культурних та мистецьких явищ відбувається їх прискорена трансформація. У калейдоскопічному переформатуванні соціокультурної реальності загострюється детермінація культурних явищ, їх взаємовплив, співвідношення традиційного та новаторського.

Виконавський процес у всьому його різноманітті є результатом творчої діяльності в певному культурно-історичному середовищі. Художню цінність результату виконавства, його прогресивну гуманітарну місію визначає суспільство.

Творчі проєкти Кам'янського фахового музичного коледжу імені Мирослава Скорика – родзинка нашої освітньо-професійної програми. Саме в процесі реалізації мистецького проєкту перевіряються на практиці набуті здобувачами компетенції. Адже тут вони і співають, і танцюють, й опановують сценічний простір, грають ролі обраних персонажів, доносять зміст і сенс до публіки.

Робота зі студентським музично-театральним колективом – складна система, яка залежить від мети мистецького явища, від статусу виконавця або колективу виконавців, від матеріального забезпечення, від естетичних уподобань

публіки, стереотипів сприйняття та від жанрово-стильової визначеності матеріалу, що постає перед глядачами.

Цього разу ми вирішили зробити комедію. Чому саме комедію? У такий час, у час повномасштабної війни, ми написали та поставили комедійний мюзикл-пастіччо. Один з персонажів нашої вистави каже: «А можна якось ближче до нашого часу? Ми все ж таки живемо в ХХІ столітті. Живемо та воюємо».

Ми вирішили зробити комедію, щоб відчути пульс життя. Комедію, щоб хотілося посміхатись, радіти, бачити усмішки на обличчях. Комедію, щоб нашим життям не керували страх, відчай, сумні думки, щоб ми самі вирішували, яким буде наш наступний день. Наш сміх – це та сама гідність і незалежність. Наш сміх – запорука нашого психічного здоров'я та волі до перемоги. А ще ми дуже хотіли передати глядачам наше відчуття надії та серцебиття наших нескорених сердець та презентували комедію «Шекспіріада сучасності».

Ідею звернення до жанру мюзиклу-пастіччо підказала Валентина Миколаївна Мартинюк – композиторка, заслужений діяч мистецтв України. Саме з нею ми співпрацювали над попередніми мистецькими проєктами. Pasticcio – це така музична «мішанина», де можна об'єднати різні стилі та епохи і завдяки цьому створити нову виставу, використовуючи елементи художньої системи, які відсилають нас до раніше почутого. Ми забезпечили музичні характеристики героїв певними рисами та закріпили їх вербально.

Проєкт є творчою лабораторією, де можна спробувати себе в різних амплуа. І це не тільки акторські амплуа. Студенти брали активну участь і в сценарному процесі, вигадувати репліки, змінювали сутність діалогів, монологів своїх героїв. Завдання є досить важкими для нашого контингенту, який складається з підлітків та молоді. Їхня енергія працює як компенсаторний механізм, часто замінює їм знання та досвід.

Робота викладача-режисера та організатора творчого проєкту дуже складна. Донести сенс акторського завдання, логіку поведінки на сцені, принципи індивідуальної роботи над роллю, її етапів, правила сценічної дії та

взаємодії – це далеко не все. При цьому артист-вокаліст має не розгубити навички, отримані в класі з фаху, слідувати за правильністю співацького дихання, резонування, використанням вокальних технік, зберіганням співацької опори у процесі танцю, донесенням слова, ансамблюванням, а також слідувати за вказівкам диригента (адже ми працюємо з оркестром). Усе це потрібно робити на сцені за принципом «тут і зараз», як справжні професійні артисти. Участь у проєкті розвиває навички, необхідні в подальшій творчій роботі. Саме так гартується професійність.

Дія вистави відбувається в двох паралельних вимірах: у буремному сьогоденні та в майбутньому без війни, про яке ми всі мріємо. Головні персонажі вистави – Єва та Ярослав, журналісти, які працюють на телеканалі «Промінь». Вони разом пишуть сценарій комедійного музичного серіалу «Шекспіріада сучасності», в якому створюють образ майбутнього. 2,3,4,6 картини вистави – реалізація їхнього творчого задуму.

У діахронному русі художніх ідей є певний змістовний порядок. Спочатку ідея не має ні певної вербальної оболонки, ні жанрово-стилістичних координат, ні естетичних орієнтирів. Імператив смаків та мистецьких устремлінь визначається історичним часом, його реаліями. Таким чином готується ґрунт для виникнення нового художнього продукту, естетичний потенціал якого є очікуваним, затребуваним аудиторією. Так народжується та втілюється нова творча ідея.

Висновки. Багатозадачність роботи над музично-театральним проєктом реалізована творчою співдружністю викладачів та студентів коледжу в прем'єрній виставі. Процес реалізації проєкту перетворює функції кожного окремого учасника на виконавський досвід. Творча атмосфера, в якій відбувається процес постановки мюзиклу, запам'ятовується на все життя.

Список використаної літератури та джерел

1. Абрамович, О. та Кудренко, А., 2019. Сценічна пластика в контексті сучасного акторського мистецтва. *Молодий вчений*, 9(1), сс.133–136.
2. Барба, Е., 2001. *Паперове каное*. Львів: Літопис, 2001.
3. Брехт, Б., 1977. *Про мистецтво театру*. Київ: Мистецтво.
4. Дорош, М. І., та Горчанюк, В. А., 2016. *Розвиток сили та швидкісно-силових якостей засобами спортивних ігор*: конспект лекцій. Харків: УкрДУЗТ.

5. Кордон, М. В., 2007. *Українська та зарубіжна культура*: навчальний посібник. Київ: Центр учбової літератури.

6. Пасинок, В. Г., 2012. *Основи культури мовлення*: навчальний посібник. Київ: Центр навчальної літератури.

ЧЕНЬ ЛІНА

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0005-0606-2805>

*аспірант кафедри теорії та методики музичної освіти
Українського державного університету імені Михайла Драгоманова.*

*Науковий керівник: Дмитро Юник,
доктор педагогічних наук,
професор кафедри теорії та історії музичного виконавства
Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського
(Київ, Україна)*

©Ліна Ч., 2024.

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ФОРМУВАННЯ ІНДИВІДУАЛЬНОГО ВИКОНАВСЬКОГО СТИЛЮ ВОКАЛІСТА

Актуальність тематики дослідження зумовлюється потребою мистецтвознавства у розробці технологій формування індивідуального виконавського стилю вокаліста, який проявляється в оригінальній манері його творчої діяльності, тобто у самотвотньому тембрально-естетичному забарвленні звуку, в оригінальному розвитку ритмічно-динамічних та мелодико-інтонаційних ліній музичних творів, а також в артистизмі.

У науковій літературі виконавську інтерпретацію вокальних творів митцями концертно-сценічної діяльності розмежовують на стильову та нестильову, де перша, у свою чергу, проявляється у трьох видах: стилізованій, стильній та виконавській. Звичайно, «найкращою» є стилізована інтерпретація вокальних творів, оскільки вона, на відміну від інших, максимально «афішує» автентичні риси особистісного індивідуально-виконавського стилю з «блискучим» віддзеркаленням звукового відтворення авторської концепції на підґрунті осмислення атрибутів стилів композитора, епохи й історичного періоду та ментально-національних ознак.

Враховуючи цю інформацію, технології формування індивідуального виконавського стилю вокаліста мають бути спрямовані на досягнення стилізованої інтерпретації музичних творів. Для цього такі технології доцільно розмежовувати на три етапи: перший етап спрямовується на пошук інформації